

Balak 2: Being a Source of Bracha for the World

(1) במדבר פרק כד

(יד) ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצד אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: (טו) וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: (טז) נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: (יז) אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מייעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: (יח) והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל: (יט) וירד מייעקב והאבד שריד מעיר: (כ) וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: (כא) וירא את הקניז וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך: (כב) כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך: (כג) וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל: (כד) וצים מיד פתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד: (כה) ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו: פ

(2) בראשית פרק יב

(א) ויאמר יקוק אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך: (ב) ואעשך לגוי גדול ואברך ואגדלה שמך והיה ברכה: (ג) ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה: (ד) וילך אברם כאשר דבר אליו יקוק וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן:

(3) תלמוד בבלי מסכת תענית דף י עמוד א

תנו רבנן: ארץ ישראל נבראת תחילה וכל העולם כולו נברא לבסוף, שנאמר (משלי ח') "עד לא עשה ארץ וחוצות". ארץ ישראל משקה אותה הקדוש ברוך הוא בעצמו וכל העולם כולו על ידי שליח, שנאמר (איוב ה') "הנתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חוצות". ארץ ישראל שותה מי גשמים וכל העולם כולו מתמצית, שנאמר (איוב ה') "הנתן מטר על פני ארץ וגו'". ארץ ישראל שותה תחילה וכל העולם כולו לבסוף, שנאמר "הנתן מטר על פני ארץ וגו'". משל לאדם שמגבל את הגבינה, נוטל את האוכל ומניח את הפסולת.

(4) במדבר פרק כג

(ז) וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: (ח) מה אקב לא קבה אל ומה אעם לא זעם יקוק: (ט) כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב: (י) מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו:

(5) במדבר פרק כד

(א) וירא בלעם כי טוב בעיני יקוק לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו: (ב) וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: (ג) וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: (ד) נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: (ה) מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל: (ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יקוק כארזים עלי מים: (ז) יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו: (ח) אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צרו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: (ט) פרע שכב פארי וכלביא מי קימנו מברכך ברוך וארריך ארוך:

(6) רש"י במדבר פרק כד פסוק ה

(ה) מה טובו אהליך - על שראה פתחיהם שאינן מכוונין זה מול זה:

(7) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף ס עמוד א

מתני'. לא יפתח אדם לחצר השותפין פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון; היה קטן - לא יעשנו גדול, אחד - לא יעשנו שנים. אבל פותח הוא לרה"ר פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון; היה קטן - עושה אותו גדול, ואחד - עושה אותו שנים. גמ'. מנהני מילי? א"ר יוחנן, דאמר קרא (במדבר כ"ד) "וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שוכן לשבטיו". מה ראה? ראה שאין פתחי אהליהם מכוונין זה לזה. אמר: ראויין הללו שתשרה עליהם שכניה.

8 במדבר פרק כה

(א) וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב: (ב) ותקראנן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן: (ג) ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יקוק בישראל: (ד) ויאמר יקוק אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליקוק נגד השמש וישב חרון אף יקוק מישראל: (ה) ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: (ו) והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד: (ז) וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: (ח) ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: (ט) ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף: פ